

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๙๐๔/ ๑๙๔

สพต.รับที่ 341.14
วันที่ 11 ก.ค. 2558
เวลา 8.40 น.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
10048 รพต
วันที่ 18 ก.ค. 2556 06.08

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๑๓/ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอย้ายเวลาแผนพัฒนางานด้านกฎอนามัยระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๘ (๒๐๐๕) ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๕

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง (๑) หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๕/๑๘๐๔๙

ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖

(๒) หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนมาก ที่ นร ๐๙๐๑/๑๑๖๒

ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง (๑) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี กรณีขอย้ายเวลาแผนพัฒนางานด้านกฎอนามัยระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๘ (๒๐๐๕) ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๕ ที่กระทรวงสาธารณสุขเสนอ โดยสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้เสนอความเห็นโดยด่วน ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาเรื่องดังกล่าว ประกอบกับมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๕๔ และหลักเกณฑ์การพิจารณาความหมายและองค์ประกอบของคำว่าหนังสือสัญญาตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๖-๗/๒๕๕๑ แล้ว เห็นว่า กฎอนามัยระหว่างประเทศฯ จัดทำขึ้นระหว่างประเทศสมาชิกองค์การอนามัยโลกซึ่งรวมถึงประเทศไทย มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดแนวทางการจัดการกับปัญหาภัยสุขภาพฉุกเฉินข้ามชาติ เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการป้องกันอย่างสูงสุดต่อการแพร่ระบาดของภัยสุขภาพโดยให้มีผลกระทบต่อการเดินทางและการค้าระหว่างประเทศน้อยที่สุด และกำหนดบทบาทหน้าที่ภารกิจในการตรวจจับ และการตอบสนองต่อภัยสุขภาพ รวมทั้งการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องของแต่ละประเทศสมาชิก ซึ่งก่อให้เกิดผลผูกพันแก่ประเทศสมาชิกให้ต้องปฏิบัติ จึงเข้าลักษณะเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญฯ และโดยที่ในการปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎอนามัยระหว่างประเทศฯ นั้น กระทรวงสาธารณสุขแจ้งว่าต้องปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย และกฎระเบียบต่าง ๆ ภายในประเทศเพื่อให้สอดคล้องกับพันธกรณีที่กำหนดไว้ในกฎอนามัยระหว่างประเทศฯ จึงเข้าลักษณะเป็นหนังสือสัญญาที่ต้องออกหรือแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๙๐ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญฯ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากกฎอนามัยระหว่างประเทศฯ ได้ทำขึ้น

และมีผลใช้บังคับก่อนวันที่รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีผลใช้บังคับ กฎอนามัยระหว่างประเทศฯ จึงใช้ได้
ตามนัยมาตรา ๓๐๕ (๕) ของรัฐธรรมนูญฯ

โดยที่กฎอนามัยระหว่างประเทศฯ กำหนดให้ประเทศสมาชิกต้องพัฒนา
สร้างความเข้มแข็ง และรักษาระดับความสามารถในการตรวจจับประเมิน แจ้งความและรายงาน
เหตุการณ์ตามกฎอนามัยระหว่างประเทศฯ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินกว่า ๕ ปี นับตั้งแต่กฎอนามัยระหว่าง
ประเทศฯ มีผลใช้บังคับ โดยประเทศสมาชิกอาจขอขยายเวลาดังกล่าวโดยแจ้งเหตุผลความจำเป็น
โดยแนบแผนปฏิบัติการ (Implementation plan) ไปยังองค์การอนามัยโลก (ข้อ ๕ การเฝ้าระวัง)
การจัดทำแผนปฏิบัติการดังกล่าวจึงเป็นการดำเนินการตามพันธกรณีที่กำหนดไว้ มิใช่การทำหนังสือ
สัญญาขึ้นใหม่ กรณีจึงไม่เข้าลักษณะเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญฯ
ส่วนการพิจารณาขยายเวลาแผนพัฒนางานด้านกฎอนามัยระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๘ (๒๐๐๕)
ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๕ ที่กระทรวงสาธารณสุขเสนอนั้น เป็นเรื่องที่คณะรัฐมนตรีสามารถ
พิจารณาได้ตามความเหมาะสมดังที่สำนักงานฯ ได้เคยให้ความเห็นไว้ในหนังสือที่อ้างถึง (๒)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอัชพร จารจินดา)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักกฎหมายต่างประเทศ

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๘๔๒๐-๓ ต่อ ๒๒๐๖ (นางสาววรรณมณี)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๘๔๒๕

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th